

अर्थादयः यदपाश्रयाः यदधीनाः तं हरिं भजध्वम् ॥ ४८ ॥ भूतानां प्राणिनां जीवसंज्ञितः अंतर्हामी ॥ ४९ ॥ असुराणामस्माकं तद्भजने अनधिकार
इत्यपि न वाच्यमित्याह देव इति पंचभिः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अमलया निष्कामया अन्यद्विडंबनं नटनमात्रम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अच्युतताममृतत्वम्
॥ ५४ ॥ अध्यायद्वयोक्तमुपसंहरति एतावानिति तदीक्षणं गोविंददृष्ट्या सन्माननम् ॥ ५५ ॥ इति सप्तमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥

तस्मादर्थश्च कामाश्च धर्माश्च यदपाश्रयाः ॥ भजतानीह यात्मानमनीहं हरिमीश्वरम् ॥ ४८ ॥ सर्वेषामपि
भूतानां हरिरात्मेश्वरः प्रियः ॥ भूतैर्महद्भिः स्वरुतैः कृतानां जीवसंज्ञितः ॥ ४९ ॥ देवोऽसुरो मनुष्यो वा यक्षो गं
धर्व एव च ॥ भजन्मुकुंदचरणं स्वस्तिमान्स्याद्यथावयम् ॥ ५० ॥ नालं द्विजत्वं देवत्वमृषित्वं वाऽसुरात्मजाः ॥
प्रीणनायमुकुंदस्य न वृत्तं न बहु जगता ॥ ५१ ॥ नदानं न तपो नैज्या न शौचं न व्रतानि च ॥ प्रीयतेऽमलया भक्त्या
हरिरन्यद्विडंबनम् ॥ ५२ ॥ ततो हरौ भगवति भक्तिं कुरुत दानवाः ॥ आत्मौपम्येन सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ॥
॥ ५३ ॥ दैतेया यक्षरक्षांसि स्त्रियः शूद्रा व्रजौकसः ॥ खगामृगाः पापजीवाः संतित्यच्युततांगताः ॥ ५४ ॥
एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसः स्वार्थः परः स्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयस्सर्वत्र तदीक्षणम् ॥ ५५ ॥ इति श्री
भागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दैत्यपुत्रानुशासनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ नारद उवाच
अथ दैत्यसुताः सर्वश्रुत्वा तदनुवर्णितम् ॥ जगद्गुर्निरवद्यत्वा न्नैव गुर्वनुशिषितम् ॥ १ ॥ अथाचार्यमुतस्ते
षां बुद्धिमेकांतसंस्थिताम् ॥ आलक्ष्यभीतस्त्वरितो राज्ञा आवेदयद्यथा ॥ २ ॥ श्रुत्वा तदप्रियं दैत्यो दुःसहं तं
नयानयम् ॥ कोपावेशचलद्वात्रः पुत्रं हंतुं मनोदधे ॥ ३ ॥ क्षिप्त्वा परुषया वाचा प्रहादमतदर्हणम् ॥ आहे
क्षमाणः पापेन तिरश्चीनेन च क्षुपा ॥ ४ ॥

अंतः कृपासुधापूर्णो बहिः क्रोधो नृकेसरी दैत्येन्द्रमरिभावेन भजंतं समभावयत् ॥ २ ॥ १ ॥ एकांतसंस्थितां प्रत्यङ्निष्ठाम् यथा यथा वत् ॥ २ ॥ संचहं
तुं मनोदधे कथं भूतः कोपस्यावेशेनोद्रेकेण चलद्वात्रं वपुर्यस्य सः ॥ ३ ॥ क्षिप्त्वा तिरस्कृत्य पापेन सरोषेण तिरश्चीनेन वक्त्रेण ॥ ४ ॥